

РЕШЕНИЕ

№ 1861

гр. София, 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 20.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **743** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 62 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС).

Образувано е по жалба на В. П. Д., изтърпяващ наказание лишаване от свобода в ЗО „К.“ към Затвора С. срещу Заповед № Л-08/04.01.2023г. на Зам. Главен директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с която е наредено В. П. Д. да бъде преместен в Затвора [населено място] за доизтърпяване на наложеното наказание. Жалбоподателят излага твърдения, че за първи път попада в затвора, като в ЗО „К.“ може да полага труд по специалността си на мебелист и мотокарист, поради което счита оспорената заповед за незаконосъобразна. Моли съда да отмени обжалваната заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят лично и чрез процесуален представител поддържа жалбата.

Ответникът – Зам. Главен директор на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията", чрез процесуален представител оспорва жалбата.

Административен съд София - град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, становището на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Лишеният от свобода В. П. Д. е постъпил в Затвора С. на 16.12.2022г. за изтърпяване на наказание в размер на 6 месеца лишаване от свобода, с начало 13.12.2022г., съгласно присъда по НОХД № 641/2022 г. по описа на РС Ботевград за извършено

престъпление по чл.343б, ал.2 от НК, при първоначално определен общ режим, открит тип.

Видно от формуляр за досие на В. П. Д., ЕГН [ЕГН], лицето е с постоянен и настоящ адрес: [населено място], [община], [улица]. [община] е на територията на С.-област.

С оспорената Заповед № Л-08/04.01.2023г. на Зам. Главен директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, на основание чл. 58, т. 3 от ЗИНЗС, т. 3. 4 от Заповед № Л-919/08.03.2017г. на Главен директор на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията", изменена със Заповед № Л-4037/13.09.2018г. на Главен директор на ГДИН, е наредено В. П. Д. да бъде преместен в Затвора [населено място] за доизтърпяване на наложеното наказание. Мотивите на административния орган са, че лицето е с постоянен адрес на територията на [община]. Заповед № Л-08/04.01.2023г. е връчена на жалбоподателя на 06.01.2023г.

Със Заповед № Л-919/08.03.2017 г. на Главен директор на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията", на основание чл. 13, ал. 2, т. 1 и чл. 58 от ЗИНЗС е направено разпределение на лишените от свобода по затвори, поправителни домове и и затворнически общежития. Съгласно т. 3. 4 от Заповед № Л-919/08.03.2017г. осъдените лишени от свобода от открит тип да се настаняват в затворнически общежития от открит тип, както следва: в затворническо общежитие "Керамична фабрика" към Затвора В. за лишените от свобода от области В., В. и М.. Според т. 3. 9 от Заповед № Л-919/08.03.2017г. осъдените лишени от свобода от открит тип да се настаняват в затворнически общежития от открит тип, както следва: в затворническо общежитие "К." към Затвора С. за лишените от свобода от С.- град и С. - област.

Със Заповед № Л-4037/13.09.2018г. на Главен директор на ГДИН е изменена Заповед № Л-919/08.03.2017 г. на Главен директор на ГДИН в частта по т. 3.4, като се добавя и [община].

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Съдът намира, че е сезиран в преклузивния срок за оспорване, от надлежна страна, срещу акт, с който се засягат нейни права и законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал. 2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатира и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Обжалваният административен акт е постановен при нарушение на материалния закон – отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

По силата на чл. 62, ал. 1 от ЗИНЗС преместването на лишени от свобода от един

затвор в друг се извършва със заповед на главния директор на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията", като в т. 1-5, са предвидени различни предпоставки, при които то може да бъде осъществено. Това са следните хипотези:

1. при включване в обучения, в курсове за придобиване на специалност, за повишаване на квалификацията или за работа – при изявено желание от лишения от свобода;
2. при настаняване на лечение в болнично заведение по лекарско предписание;
3. по молба на близките или на лишения от свобода при промяна на постоянния адрес на семейството или на лицата, с които осъденият поддържа контакти;
4. по предложение на началника на затвора при възникване на психологическа несъвместимост, конфликти със служителите или лишени от свобода - пострадали или близки на пострадалите от извършеното престъпление, или при наличието на други важни съображения, свързани с ресоциализацията, с безопасността на лицето и сигурността в местата за лишаване от свобода;
5. при необходимост с цел съобразяване с изискванията на чл. 43, ал. 4; в този случай се взема предвид и желанието на лишения от свобода.

Видно е от доказателствата, че в конкретния случай не е налице никое от гореизброените обстоятелства. Самият административен орган не излага и подобни твърдения в обжалваната заповед. Последният се мотивира с чл.58 от ЗИНЗС, според който осъдените се разпределят в местата за лишаване от свобода по ред, определен от главния директор на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" съобразно възможността да изтърпяват наказанието най-близко до постоянния си адрес и изискването на чл. 43, ал. 4 от ЗИНЗС. Следователно административният орган аргументира преместването на лишения от свобода с разпоредбата на чл. 62, ал. 1, т. 5 от ЗИНЗС - с цел съобразяване с изискванията на чл. 43, ал. 4 от ЗИНЗС /изискването минималната жилищна площ в спалното помещение за всеки лишен от свобода да е не по-малка от 4 кв. м/. В същото време, не се твърди, а и липсва съобразяване с желанието на лишения от свобода.

Горното налага извода, че при постановяване на оспорения административен акт е липсвало правното основание, въз основа на което същият е бил издаден.

Предвид горното, обжалваната заповед за преместване на лишения от свобода В. П. Д. е издадена без да са налице изискуемите материално-правни предпоставки. С оглед изложеното съдът намира, че жалбата е основателна, а оспорената заповед следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № Л-08/04.01.2023г. на Зам. Главен директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с която е наредено В. П. Д. да бъде преместен в Затвора [населено място] за доизтърпяване на наложеното наказание.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 62, ал. 3 от ЗИНЗС.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

